

na základe primeraných dôvodov mohol mať podozrenie, že celá alebo časť dlžnej dane z pridanej hodnoty z tejto dodávky alebo tohto poskytnutia služieb alebo z akejkoľvek predchádzajúcej alebo nasledujúcej dodávky alebo poskytnutia služby nebude zaplatená, môže byť zodpovedný za zaplatenie tejto dane spoločne a nerozdielne s osobou zodpovednou za zaplatenie tejto dane. Takáto právna úprava však musí dodržiavať všeobecné právne zásady, ktoré sú súčasťou právneho poriadku Spoločenstva, medzi ktoré patrí najmä zásada právnej istoty a proporcionality.

2. Článok 22 ods. 8 šiestej smernice 77/388, zmenenej a doplnenej smernicami 2000/65/ES a 2001/115/ES, sa má vykladať v tom zmysle, že neumožňuje členskému štátu prijať takú právnu úpravu, o akú ide vo veci samej, ktorá stanovuje, že platiteľ, v ktorého prospech bola vykonaná dodávka tovarov alebo poskytnutie služieb a ktorý vedel alebo na základe primeraných dôvodov mohol mať podozrenie, že celá alebo časť dlžnej dane z pridanej hodnoty z tejto dodávky alebo tohto poskytnutia služieb alebo z akejkoľvek predchádzajúcej alebo nasledujúcej dodávky alebo poskytnutia služby nebude zaplatená, môže byť zodpovedný za zaplatenie tejto dane spoločne a nerozdielne s osobou zodpovednou za zaplatenie tejto dane, ani právnu úpravu, ktorá stanovuje, že platiteľ môže byť povinný zriadiť záruku na zaplatenie uvedenej dane, ktorá je alebo sa môže stať splatnou zo strany platiteľa, ktorému dodá uvedený tovar alebo poskytne uvedené služby, alebo platiteľa, ktorý mu sám dodá uvedený tovar alebo poskytne uvedené služby.

Na druhej strane toto ustanovenie nebráni vnútroštátnej úprave, ktorá ukladá ktorejkoľvek osobe, ktorá je spoločne a nerozdielne zodpovedná za zaplatenie dane z pridanej hodnoty v súlade s vnútroštátnym opatrením prijatým na základe článku 21 ods. 3 tejto šiestej smernice 77/388, povinnosť zriadiť záruku na zaplatenie dlžnej dane z pridanej hodnoty.

(¹) Ú. v. EÚ C 273, 6.11.2004.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 11. mája 2006
– The Sunrider Corp./Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec C-416/04 P) (¹)

(Odvolať — Ochranná známka Spoločenstva — Článok 8 ods. 1 písm. b), článok 15 ods. 3 a článok 43 ods. 2 a 3 nariadenia (ES) č. 40/94 — Pravdepodobnosť zámery — Prihláška slovnnej ochrannej známky Spoločenstva VITAFRUIT — Námiетка majiteľa národnej slovnnej ochrannej známky VITAFRUT — Riadne používanie skoršej ochrannej známky — Dôkaz o súhlase majiteľa s používaním skoršej ochrannej známky — Podobnosť výrobkov)

(2006/C 165/13)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolať: The Sunrider Corp. (v zastúpení: The Sunrider Corp., advokát)

Ďalší účastník konania: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: S. Laitinen a A. Folliard-Monguiral, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Odvolať podané proti rozsudku Súdu prvého stupňa (druhá komora) z 8. júla 2004, The Sunrider Corp./ÚHVT (vec T-203/02), ktorým sa zamietla žaloba o zrušenie, ktorú podal prihlasovateľ slovnnej ochrannej známky „VITAFRUIT“ pre výrobky zaradené v triedach 5, 29 a 32, proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ÚHVT) z 8. apríla 2002, vo veci R 1046/2000-1, ktorým bolo zamietnuté odvolanie proti rozhodnutiu námietkového oddelenia, ktoré čiastočne zamietlo zapísanie uvedenej ochrannej známky v rámci konania o námietkach iniciovaného majiteľom národnej slovnnej ochrannej známky „VITAFRUIT“ pre niektoré výrobky zaradené v triedach 30 a 32

Výrok rozsudku

1. Odvolať sa zamietla.
2. The Sunrider Corp. je povinný nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 300, 4.12.2004.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 4. mája 2006
(návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof – Nemecko) – Massachusetts Institute of Technology

(Vec C-431/04) (¹)

(Patentové právo — Liečivá — Nariadenie (EHS) č. 1768/92 — Dodatkové ochranné osvedčenie na liečivá — Pojem „zmes účinných zložiek“)

(2006/C 165/14)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastník konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Massachusetts Institute of Technology

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Bundesgerichtshof – Výklad článku 1 písm. b) nariadenia Rady (EHS) č. 1768/92 z 18. júna 1992 o vytvorení dodatkového ochranného osvedčenia na liečivá (Ú. v. ES L 182, s. 1; Mim. vyd. 13/011, s. 200) – Pojem „Zmes účinných zložiek liečiva“ – Liečivo zložené z účinnej zložky a z excipienta, ktorý podáva účinnú látku takým spôsobom, aby sa zabránilo toxickým účinkom

Výrok rozsudku

Článok 1 písm. b) nariadenia Rady č. 1768/92 z 18. júna 1992 o vytvorení dodatkového ochranného osvedčenia na liečivá v znení vyplývajúcom z aktu o podmienkach prístúpenia Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia [neoficiálny preklad], sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „zlúčenina aktívnych zložiek liečiva [zmes účinných zložiek liečiva – neoficiálny preklad]“ nezahŕňa zmes zloženú z dvoch látok, z ktorých iba jedna má vlastné liečebné účinky v prípade určitej indikácie a druhá umožňuje získať farmaceutickú formu liečiva, ktorá je potrebná na liečebnú účinnosť prvej látky v prípade tejto indikácie.

(¹) Ú. v. EÚ C 300, 4.12.2004.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 18. mája 2006 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad des Nederlanden – Holandsko) – Magpar VI BV/Staatssecretaris van Financiën

(Vec C-509/04) (¹)

(Nepriame dane z tvorby a zvyšovania základného imania — Smernica 69/335/EHS — Článok 7 ods. 1 písm. b) a b) bis — Daň z vkladu — Oslobodenie — Podmienky — Zachovanie vo vlastníctve obchodných podielov počas piatich rokov od ich nadobudnutia)

(2006/C 165/15)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hoge Raad des Nederlanden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Magpar VI BV

Žalovaný: Staatssecretaris van Financiën

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Hoge Raad des Nederlanden – Výklad článku 7 ods. 1 písm. b) bis smernice Rady 69/335/EHS zo 17. júla 1969 o nepriamych daniach z tvorby a navyšovania základného imania (Ú. v. ES L 249, s. 25) v znení smernice Rady 73/79/EHS z 9. apríla 1973 o zmene oblasti použitia zníženej sadzby kapitálovej dane, ktorá je stanovená v prospech určitých reštrukturalizácií spoločností v článku 7 ods. 1 písm. b) smernice o nepriamych daniach z tvorby a navyšovania základného imania – Podiely spoločnosti, ktoré v dôsledku fúzie už nedržia spoločnosť – Lehota piatich rokov – Pojem prevodu podielov

Výrok rozsudku

1. Článok 7 ods. 1 písm. b) a b) bis smernice Rady 69/335/EHS zo 17. júla 1969 o nepriamych daniach z tvorby a navyšovania základného imania, zmenenej a doplnenej smernicou 73/79/EHS Rady z 9. apríla 1973 a zmenenej a doplnenej smernicou Rady 85/303/EHS z 10. júna 1985, sa musí vykladať v tom zmysle, že keď prvá kapitálová spoločnosť v lehote piatich rokov od nadobudnutia obchodných podielov druhej kapitálovej spoločnosti v rámci zlúčenenia na základe výmeny cenných papierov oslobodeného od dani z vkladu prestáva byť vlastníkom týchto obchodných podielov, pretože samotná druhá spoločnosť sa zlúčila s treťou kapitálovou spoločnosťou a v dôsledku toho zanikla, prvá spoločnosť získala ako odplatu obchodné podiely tretej spoločnosti, podmienka zachovania vlastníctva počas piatich rokov pôvodne nadobudnutých obchodných podielov, uvedená v bode b) bis skúmaného ustanovenia, nie je prenesená na obchodné podiely tretej spoločnosti, ktoré vlastní prvá spoločnosť.

2. Pre zodpovedanie prvej otázky nie je dôležitá skutočnosť, že článok 7 ods. 1 písm. b) bis druhý pododsek druhá veta smernice 69/335, zmenenej a doplnenej smernicou 73/79 a smernicou 85/303, odkazuje na „postúpenie“ [neoficiálny preklad] obchodných podielov, ktoré sú vo vlastníctve v dôsledku postupu oslobodeného od dane z vkladu.

(¹) Ú. v. EÚ C 31, 5.2.2005.